

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 4. prosince 2018, **odvolání obžalovaného K [redacted] S [redacted]**, narozeného [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted] [redacted] toho času bytem [redacted], [redacted], proti rozsudku Okresního soudu v [redacted] ze dne [redacted], číslo jednací [redacted], a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku, jímž byla obžalovanému K [redacted] S [redacted] podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost zaplatit poškozené J [redacted] Č [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted] [redacted], škodu ve výši 152.562 Kč.

V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v [redacted] ze dne [redacted], číslo jednací [redacted] [redacted], byl obžalovaný uznán vinným přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a byl za to odsouzen podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu v částce 25.000 Kč (200 denních sazeb po 125 Kč) a pro případ, že by tento nebyl ve stanovené lhůtě vykonán podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku k trestu náhradnímu dvěma (2) měsíci odnětí svobody. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené J [redacted] Č [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], škodu ve výši 152.562 Kč, a poškozené [redacted] pojišťovně [redacted], IC [redacted], se sídlem [redacted], [redacted], škodu ve výši 151.689 Kč.
2. Uvedeného přečinu se obžalovaný dopustil tím, že dne [redacted] době od [redacted] do [redacted] hodin v [redacted], okr. [redacted], při lyžování v lokalitě [redacted] [redacted] – [redacted], na dojezdu do prostoru nástupních stanic lyžařských vleků [redacted] a [redacted], jako jezdec jedoucí na lyžích nepřizpůsobil rychlost a způsob jízdy svým schopnostem a zkušenostem, terénním, sněhovým a klimatickým podmínkám, výhledovým poměrům a hustotě provozu, tedy celkové situaci na sjezdové trati, aby měl možnost včas a v dostatečné vzdálenosti reagovat i na nenadálou překážku, kdy při jízdě nereagoval na zde jedoucí lyžařku J [redacted] Č [redacted] nar. [redacted], která jela pod ním pomalu v pravé části dojezdu do prostoru nástupních stanic lyžařských vleků [redacted] a [redacted], nerespektoval informační cedule, kde je upozornění ke zpomalení jízdy lyžařů s nápisem POMALU a SLOW, zřetelně umístěné po pravé straně obou dojezdových částí sjezdovek, ve vzdálenosti 45 metrů od místa spojení sjezdových tratí [redacted] a [redacted], 3 metry od ohrazení pravého okraje sjezdových tratí, a cca 40-50 metrů nad turniketem na lyžařský vlek [redacted], nezvládl svoji jízdu v levotočivém oblouku a ve značné rychlosti přešel zadní část lyží a současně narazil do

levého boku před ním pomalu jedoucí lyžařky J. Č., v důsledku čehož došlo k jejímu přetočení a pádu na zem, po srážce s poškozenou C. na místě hned nezastavil a nezajímal se o její zdravotní stav, což učinil až při dalším sjetí sjezdovky, čímž porušil závazná pravidla pro chování lyžařů na sjezdových tratích vydaná Mezinárodní lyžařskou federací ČSN 01 8027 (FIS) schválená v roce 1967 a naposledy upravená v roce 2002, a to pravidlo číslo 1 - Každý lyžař nebo snowboardista se musí neustále chovat tak, aby neohrožoval nebo nepoškozoval někoho jiného, pravidlo č. 2 - Každý lyžař nebo snowboardista musí jezdit na dohled, svou rychlost a svůj způsob jízdy musí přizpůsobit svým schopnostem, terénním, sněhovým a povětrnostním poměrům, jakož i hustotě provozu, pravidlo č. 3 - Lyžař nebo snowboardista přijíždějící zezadu musí svou jízdní stopu zvolit tak, aby neohrožoval lyžaře jedoucího před ním, pravidlo č. 4 - Předjíždět se může shora nebo zespodu, zprava nebo zleva, ale vždy jen s odstupem, který poskytne předjížděnému lyžaři či snowboardistovi pro všechny jeho pohyby dostatek prostoru, pravidlo č. 8 - každý lyžař nebo snowboardista musí respektovat značení a signalizaci, pravidlo č. 9 - při úrazu je každý lyžař nebo snowboardista povinen poskytnout první pomoc, pravidlo č. 10 - Každý lyžař nebo snowboardista, ať svědek, nebo účastník, ať odpovědný, nebo ne, je povinen v případě úrazu prokázat své osobní údaje, a ačkoli pravidla FIS nejsou obecně závazným právním předpisem, pro lyžaře a snowboardisty na sjezdových tratích jsou závazná a obecně uznávaná a jejich nedodržení se obviněný K. S. dopustil porušení povinnosti uložené mu ustanovením § 2900 Občanského zákoníku z. č. 89/2012 Sb., kdy vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo vlastnictví jiného, přičemž při nárazu a pádu došlo k těžkému zranění J. Č., nar. , a to ke zlomenině třetího bederního obratle bez neurodeficitu, které si vyžádalo hospitalizaci s následnou operací páteře na Neurochirurgické klinice Fakultní nemocnice v době od , kdy při operaci byly poškozené do páteře implantovány 4 šrouby, s následným dlouhodobým omezením poškozené na běžném způsobu života s předpokládanou pracovní neschopností po dobu 2-3 měsíců, kdy poškozená nemůže sedět, nemůže se předklánět, může jenom ležet nebo stát, jíst musí ve stoje, z počátku mohla chodit jen s pomocí chodítka, nemůže zvedat těžší věci, dělá jí problém zvednutí třeba jen varné konvice, musí nosit zpevňovací pás, který odkládá pouze při hygieně, není schopna vykonávat běžné domácí práce, je odkázána na pomoc svého přítele J. P., nar. , který s ní žije ve společné domácnosti, a který se stará o domácnost a pomáhá jí s osobní hygienou, při některých pohybech trpí bolestmi, proto příležitostně v malých dávkách bere léky na bolest, jakmile jí to zdravotní stav dovolí, bude podstupovat rehabilitace, po operaci jí byl lékařem doporučen lázeňský pobyt.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce v zákonné lhůtě odvolání do všech výroků napadeného rozsudku a to z následujících důvodů:
4. Obžalovaný má předně za to, že okresní soud rozhodl zcela v rozporu s ust. § 43 odst. 3 trestního řádu, jelikož poškozená uplatnila škodu až po zahájení dokazování. V daném případě, kdy do nebyla vůbec známa škoda a její výše poškozené J. Č., nemohl soud rozhodnout tak, že při druhém hlavním líčení uložil obžalovanému povinnost nahradit škodu. Nadto má obžalovaný za to, a v řízení na dané poukazoval, že soud nedal obžalovanému možnost podrobně se seznámit s obsahem daného obsáhlého podání. Obžalovanému tak bylo odepřeno právo se u soudu řádně bránit.
5. Pokud se poškozená vyjadřovala tak, že nemohla obstatat vyčíslení dříve, jsou její nároky staré více jak několik měsíců, kdy v době zahájení řízení u soudu jí byly známy, vyhotovení

Shodu s prvopisem potvrzuje .

znaleckého posudku nebylo třeba. Nadto zákon umožňuje následně výši upravovat dle vznikajících nároků.

6. Obžalovaný má dále za to, že ze strany soudu bylo porušeno ust. § 43 odst. 3 trestního řádu, kdy soud musí mít nárok prokázán. V daném případě nedoložila poškozená J. Č. ani pracovní smlouvu, ze které by plynul její nárok na náhradu mzdy. Nárok tedy soud nemohl ověřit, jen se zcela ztotožnil s přípisem a vyčíslením poškozené, což je naprosto v rozporu s dikcí zákona. Pokud soud v adhezním řízení chce rozhodovat, musí být škoda, zavinění a příčinná souvislost zjevná a výše škody musí odpovídat předloženým důkazům a soud ji musí ověřit. V daném případě tomu tak nemohlo být, když soud neměl dostatek důkazů a zasáhl tak do práva obžalovaného na řádnou obhajobu a práva na spravedlivý proces, kdy i občanskoprávní soudy musí rozhodovat zcela v souladu se zákonem. Obžalovaný dále poukazuje, že poškozená J. Č. ani nedoložila proplacené nemocenské, tudíž ani v tomto směru soud neměl za prokázanou náhradu mzdu, kdy zákoník práce striktně stanoví výpočet náhrady mzdy v případě škody na zdraví. Dále obžalovaný zpochybňuje nárok na zaplacení nákladů na vypracování znaleckého posudku, jelikož tento náklad nepovažuje za nezbytný. Bolestné vyčíslení zcela zdarma ošetřující lékař, přičemž posudek je vhodný, pokud je nárok zpochybněn, což se nestalo. Dále je velmi závažné, že by poškozená J. Č. i přes zaměstnanecký poměr nebyla evidována u příslušné pojišťovny a nedostávala nemocenské po dobu třech měsíců. Na dané se soud ani nezeptal. Jen slepě převzal vyčíslenou škodu.
7. Nadto má obžalovaný za to, že ani v řízení nebyla dostatečně zkoumána příčinná souvislost mezi jednáním a vznikem škody a spoluzavinění poškozené. Jak vyšlo najevo, příčinou zranění byla rotace. Při výslechu poškozená uvedla, že jí nevypnuly lyže a že neměla řádně provedený servis. Pokud je osoba starší ti let, je třeba provádět servis lyží opravdu před každou sezónou, přičemž nastavení lyží se provádí jinak, s větší citlivostí vypnutí lyží při pádu. Toto soud opět nezkoumal. Obžalovaný dodává, že kromě opožděnosti nároku i toto jednání soudu, kdy otázka míry zavinění je v případě škody na zdraví složitý proces dokazování a není lehkou právní otázkou i co do dokazování, jej vedlo k tomu, že soud stejně jako v trestním příkaze odkáže poškozené na civilní řízení. I když obžalovaný navrhol doplnit odkazování o zdravotní dokumentaci vedenou praktickým lékařem poškozené J. Č. se zaměřením na její problémy se zády, které mohla mít už dříve, ani zde soud neprovedl dotaz na praktického lékaře a návrh rovnou zamítl.
8. Veškeré shora uvedené skutečnosti jsou natolik závažné a rozhodné, že soud nemohl v souladu s trestním řádem rozhodnout o výši škody.
9. Pokud jde o pojišťovnu, IČ neshledává obžalovaný opožděnost nároku, ale v daném případě opět platí zkoumání spoluzavinění poškozené J. Č. na způsobené škodě a řádné doložení všech výdajů ve věci.
10. Pokud jde o rozhodování o vině a trestu, má obžalovaný zato, že soud prvního stupně se nedostatečně vypořádal s předloženými důkazy a důkazy nesprávně hodnotil. V řízení nebyl prokázán skutek tak, jak je v obžalobě a v napadeném rozsudku popsán. Obžalovaný během řízení poukazyval na rozpory ve výpovědích, kdy i přímí svědci uváděli rozporné skutečnosti ohledně průběhu nehody. Soud zcela pominul, že poškozená si na kontakt ze strany obžalovaného nepamatovala, během řízení si však vzpomněla, což je značně nevěrohodné. Stejně tak znalec uvedl, že ke zranění by mohlo dojít i tak, jak popisuje obžalovaný, tedy tak, že poškozená naopak přejela lyže obžalovanému, v důsledku čehož došlo k pádu. Přímý důkaz o rychlosti, která navíc ani není stanovena, a průběhu nehody neexistoval. Návrh na výslech svědků byl ze strany soudu i přes upozornění na značné rozpory zamítnut. Soud se

Shodu s prvopisem potvrzuje

ztotožnil s protokoly o podání vysvětlení, což je nedostatečné za dané situace, a rovněž znalecký posudek vypracovaný v tomto směru je nedostatečný a pro řízení nepoužitelný, když znalec uvádí, že vyšel ze skutku popsaného těmito svědky, nikoliv i obžalovaným, kteří však uváděli každý něco jiného.

11. Obžalovaný má tak zato, že skutek nebyl v řízení prokázán, případně existují důvodné pochybnosti o průběhu celé události, které nutně vedou k tomu, že nemůže být uznán vinným z přečinu těžkého ublížení na zdraví.
12. Ani příčinná souvislost mezi jednáním a vznikem těžkého ublížení na zdraví nebyla prokázána.
13. Ze všech shora uvedených důvodů je třeba napadený rozsudek zrušit a ve věci znovu rozhodnout tak, že obžalovaný se obžaloby zproští.
14. S ohledem na shora uvedené navrhuje obžalovaný, aby odvolací soud celý rozsudek Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] sp.zn. [REDAKCE] zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, in eventum, aby jej sám změnil tak, že poškozená J. [REDAKCE] Č. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] pojišťovna [REDAKCE], IČ [REDAKCE] se svými nároky na náhradu škody odkazují na občanskoprávní řízení a obžalovaný se zprošťuje obžaloby pro přečin právně kvalifikovaný jako těžké ublížení na zdraví z nedbalosti dle ust. § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku za skutek v obžalobě popsaný. Toto odvolání bylo doplněno v průběhu veřejného zasedání o závěrečnou řeč obhájce, která byla v písemné podobě založena do spisu a kde se dále rozvádí v podrobnostech argumenty uvedené již ve výše citovaném odvolání.
15. Krajský soud v Hradci Králové z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné a to ve výroku o náhradě škody týkající se poškozené J. [REDAKCE] Č. [REDAKCE], což bude rozvedeno níže.
16. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu a objasnění věci. Toto řízení nevykazuje žádné podstatné procesní vady, na něž by bylo nutno reagovat zrušením napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.
17. Rozsah provedeného dokazování v posuzované věci odpovídá požadavkům uvedeným v § 2 odst. 5 tr. řádu, v tomto směru je tedy možno považovat postup soudu prvního stupně za správný.
18. Ve vztahu ke skutkovým okolnostem, vyjádřeným ve výroku rozsudku, postupoval okresní soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu, když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů zhodnotil provedené důkazy na základě vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na uvážení všech okolností, jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech. Své logické postupy, na podkladě nichž k těmto závěrům došel, okresní soud v odpovídajících pasážích odůvodnění napadeného rozsudku zdůvodnil tak, jak mu to ukládá ustanovení § 125 tr. řádu, stručně a srozumitelně v nich vložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které konkrétní důkazy tato svá zjištění opřel, podrobně zde uvedl, jakými úvahami se řídil při hodnocení věrohodnosti a důkazní síly jednotlivých důkazů a důsledně se vypořádal s obhajobou obžalovaného z přípravného řízení i jednání před soudem prvního stupně, znovu shodně uplatněnou v nyní podaném odvolání. Krajský soud se s argumentací i

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

závěry okresního soudu v tomto směru plně ztotožňuje a na tyto odkazuje, vyjma výroku o náhradě škody týkající se poškozené J. Č.

19. Námitkám obžalovaného uplatněným v podaném odvolání lze částečně přisvědčit. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně, z něhož vyplývají všechny relevantní skutečnosti rozhodné pro posouzení dané věci znovu vyjma výroku o náhradě škody týkající se poškozené J. Č. znovu zdůraznit popřípadě opakovat.
 20. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v podal k Okresnímu soudu v soudu dne obžalobu na K. S. pro skutek popsany ve výroku rozsudku, v čemž byl státním zástupcem spatřován přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.
 21. Soud k objektivnímu zjištění skutkového stavu provedl důkazy výsledkem obžalovaného, výslechy svědků, výsledkem znalce a znaleckým posudkem, čtením protokolů o výslechu svědků - osob mladších 18 let, čtením úředních záznamů o podání vysvětlení a listinnými důkazy.
 22. Obžalovaný při hlavním líčení vypověděl, že trvá na své výpovědi z přípravného řízení. Při dojezdu do spodní části sjezdovky viděl jedoucí poškozenou. Její jízda byla spíše pomalá, pluzila. Obžalovaný ji objížděl v dostatečné vzdálenosti z levé strany. Poškozená byla uprostřed, on jel napravo, poškozenou měl tedy na levé straně. Ve chvíli kdy byli nastejno, obžalovaný si nebyl vědom nějakého kontaktu. Poškozená mu mohla přejet zezadu lyže, ale určitě on jí lyže nepřejel. Následně po dojezdu viděl osobu ležící na sněhu, volal na lidi, kteří u ní stáli, jestli je všechno v pořádku. On stál se svou skupinou ve frontě na vleku, z ní nelze vyjet. Pak byl osloven asi přítelem poškozené. Oni mu řekli, že sjedou dolů a budou situaci řešit. Po dojezdu na místo ten přítel poškozené dost sprostě útočil, že ji zmrzačili. Obžalovaný mu vysvětloval, že si není žádného sražení vědom. Zajímal se o její zdravotní stav a o to, jestli už někdo volal horskou službu. Na to mu řekl, že horská služba už jede, a ať se okamžitě ztratí. Obžalovaný pak odjel. Obžalovaný se považuje za slušně jezdícího, rekreačního lyžaře. Pravidla FIS zná. K poškozené se blížil zezadu, k údajné srážce mohlo dojít, když byli na stejné úrovni nebo byl už možná před ní. Když ji poprvé uviděl, jela po sjezdovce směrem dolů. Když byli na stejné úrovni, neumí tu vzdálenost mezi nimi odhadnout. Dělal oblouk dostatečně daleko od ní, aby do nikoho nemohl vjet. Jel po kraji sjezdovky, zhruba 3 metry od kraje. Zprostředkovaně ví, že mu poškozená měla přejet zezadu lyže, na fotkách policie jsou vidět srámy. Z výpovědi jiných lidí ví, že poškozená měla na poslední chvíli zatočit směrem k němu, měli se na své úrovni k sobě přiblížit a to z levé strany. Tedy ne ze strany obžalovaného. Pokud ke kontaktu mezi ním a poškozenou došlo, tak až v době, kdy byl před ní. Mezi skupinkou a poškozenou, když ji spatřil, byly zhruba 2-3 metry. Obžalovaný jel normální dojezdovou rychlostí k vleku, šusem nejel. Měl zájem poškozené pomoci, ale její přítel ho z místa vykázal. Za příčinu úrazu poškozené považuje obžalovaný její nenadálou změnu směru jízdy. Neví, jestli o něm poškozené věděla. Ve chvíli, kdy dělal oblouk, byl oblouk dostatečně velký, bylo tam tedy dost prostoru, aby tam mohlo dojít k jakémukoliv manévru. Jeho rychlost ani rychlost poškozené nebyla na tolik velká, aby tam došlo k tak závažnému zranění. S tou skupinkou studentů neměl žádný verbální konflikt. Mělo tam být údajně osm lidí, ve chvíli, kdy se to mělo stát, tam osm lidí určitě nebylo, vychovatelka tam nebyla. K nehodě došlo na místě, kde už je rovina, resp. hodně mírný svah. K vleku je to asi 30-40 metrů.
 23. Poškozená J. Č. při hlavním líčení odkázala na svou výpověď z přípravného řízení. lyžovali od hodin, sjeli sjezdovku a . Po hodině sjížděli
- Shodu s prvopisem potvrzuje .

sjezdovku, její partner na ni čekal, je rychlejší, ona jezdí opatrněji. Když přijížděla do spodní části, kde je klidová zóna, držela si pravou stranu, patřící ke sjezdovce [REDACTED] to už bylo v dojezdové části. Jela pomalu. Najednou slyšela rychlou jízdu, šustot lyží a byla na zemi. Nevěděla, co se děje. Poškozená měla zavřené oči, přistoupila k ní instruktorka dětí, které tam byly seřazené, zeptala se jí, jestli nepotřebuje pomoc. Poškozená se chtěla postavit na lyže, překulovala se ze strany na stranu, pro bolest to nešlo. Přišel její partner spolu s obsluhou od vleku [REDACTED]. Partner jí odepjal lyže. Nemohla se postavit, přivolali jí tedy horskou službu. Partner se ptal studentek, které tam stály s instruktorkou, jestli to viděly, ty mu řekly, že ano. Popsaly mu obžalovaného. Pak mu ho ukázaly. Partner na něj zavolal, jestli je normální. Samotný náraz si poškozená nevybavuje, ví, že najednou nemohla jet a něco jí narazilo do levé části těla, a to z boku. Lyžuje od svých dětských let, není žádná závodnice, do [REDACTED] jezdí přes [REDACTED] let, ty sjezdovky zná. Co se týče toho nárazu, bylo to, jako kdyby do ní někdo strčil, prudký náraz to nebyl. Před srážkou viděla učitelku a ty studentky. Byly seřazené kolmo k dojezdu, k turniketu [REDACTED]. Bylo jich asi 6, stály tak, že srážku mohly vidět. Když došlo k incidentu, tak jela pomalu. K tomu zbrzdění patrně došlo tím, že jí obžalovaný přešel lyže. Obžalovaného vůbec neviděla. V současné době má stále problémy a to po profesní stránce, pracuje jako [REDACTED] nemůže svou práci vykonávat plných 8,5 hodin denně. Musí odpočívat, chvíli může chodit, chvíli sedět, nemůže tahat nic těžkého. Nemůže se starat o domácnost a o zahradu, musí často odpočívat. Má problémy i v intimním životě. V současné době dochází na neurologii a ke svému obvodnímu lékaři. Chodí také na rehabilitace. Kocem listopadu jde na kontrolu do [REDACTED] kde budou posuzovat, zda jí budou vyndány šrouby z páteře. Už to nikdy nebude takové jako předtím. Před incidentem se poškozená se zády neléčila.

24. Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, soudním znalcem [REDACTED] M [REDACTED] Š [REDACTED]. Ze závěrů znaleckého posudku, který podal znalec písemně a ke kterému byl také vyslechnut v hlavním líčení, soud zjistil, že poškozená utrpěla tato poranění: kompresivní (stlačením vzniklá) zlomenina třetího bederního obratle. Ke vzniku zjištěného poranění došlo nepřímým působením tupého násilí o velké intenzitě. Mechanismem působícího násilí bylo stlačení třetího bederního obratle mezi sousedními obratli v průběhu silové torze - rotace bederní páteře kolem podélné osy v kombinaci s předozadní či stranovým úklonem bederní páteře. Ke vzniku poranění mohlo dojít v průběhu sražení poškozené na povrch sjezdovky rychle jedoucím lyžařem. Ke vzniku zjištěného poranění mohlo velmi dobře dojít tak, jak vyplývá z výpovědi svědků předmetné události, tedy sražením pomalu na lyžích se pohybující poškozené na povrch sjezdovky rychle jedoucím lyžařem. Utrpěné poranění lze ze soudnělékařského hlediska považovat za vážné, delší dobu trvající poškození zásadní nosné struktury těla - bederní páteře, vyžadující odborné (operační) lékařské ošetření a následnou zdravotnickou péči, délkou trvání standardně přesahující dobu 6 týdnů, omezující poškozenou podstatným způsobem na obvyklém způsobu života - ve smyslu těžké újmy na zdraví. Omezení poškozené na obvyklém způsobu života v důsledku utrpěného poranění je třeba spatřovat v zásadním omezení pohyblivosti při každodenních sebeobslužných úkonech, vyloučení či zásadního omezení sedu, předklonu a manipulace s těžšími předměty, nutností omezení chůze a užívání opěrných prostředků atp. Takové omezení, obvykle trvající po dobu cca 2-3 měsíců je nutno ze soudnělékařského hlediska považovat za podstatné. Léčba poranění proběhla formou hospitalizace poškozené na Neurochirurgickém oddělení [REDACTED] ([REDACTED]). Léčba spočívala v operační nápravě, pozice úlomků třetího bederního obratle a fixaci bederního úseku páteře kovem v celkové anestezii, podávání léků proti bolesti a k prevenci tromboembolické nemoci, nakládání bederního pásu a rehabilitaci. Léčba takového poranění a následná rehabilitace obvykle trvají po dobu nejméně 2-3 měsíců, tento interval je však

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

individuální. Další kontrola poškozené byla naplánována na [REDACTED]. K trvání případných následků se bude možno vyjádřit nejdříve po uplynutí doby jednoho roku od vzniku poranění. Omezení, která poškozená při hlavním líčení uvedla, lze považovat za odpovídající. Tupé násilí je jiné než ostré, nemá charakter poranění řezným nástrojem, střelou zbraní apod. Lze pod něj zařadit i dopad či náraz těla o zem. Ke vzniku vzniklé zlomeniny bederního obratle obvykle dochází přímým působením tupého násilí, mechanismem je právě ta silová, rázová rotace bederní páteře kolem podélné osy v kombinaci s úklony trupu směrem do stran. Pokud by poškozená měla přejet lyže obžalovanému, pokud by tedy došlo k přejetí lyží bez následného pádu, tak lze jistě respektovat možnost určitého zpomalení poškozené, ovšem jistě ne tak závažného, aby došlo u jinak zdravé poškozené k takovému poranění. Obecně lze říci, že ke vzniku tohoto poranění by mohlo dojít v rámci pádu poškozené, ať už spontánního nebo urychleného druhou osobou. Pokud by k pádu došlo tak, že by poškozená měl přejet lyže druhému lyžaři, tak i to je mechanismus způsobilý vést k vzniku takového poranění.

25. Soud dále vycházel z listinných důkazů. Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací soud zjistil situaci na místě činu. Z protokolu o ohledání věci s fotodokumentací soud zjistil stav lyží poškozené. Z lékařských zpráv byl zjištěn rozsah poranění poškozené. Z fotodokumentace informačních tabulí soud zjistil, že lyžaři mají možnost seznámit se s pravidly FIS. Z videozáznamu a fotografie obžalovaného soud zjistil jeho přítomnost při průchodu turnikety na lanovce [REDACTED] dne [REDACTED]. Z fotografií poškozené vyplývá její poloha po pádu. Ze situačního náčrtku soud zjistil situaci na místě střetu. Ze žádosti poškozené, znaleckého posudku a dokladů vyplývá částka, se kterou se poškozená připojila k trestnímu řízení.
26. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh obhajoby na provedení důkazu zdravotnickou dokumentací týkající se poškozené, když takový důkaz nemá s projednávanou věcí nic společného a nepřinesl by soudu žádný nový poznatek. Je zřejmé, že poškozená lyžovala, neměla tedy logicky žádné vážné zdravotní problémy, její zdravotní stav byl dostatečně prokázán znaleckým posudkem a lékařskými zprávami.
27. Po provedeném dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí soudu, po zhodnocení provedených důkazů na základě vlastního přesvědčení po pečlivém uvážení všech provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, jak to vyplývá z ustanovení § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu, je dle soudu bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že skutek popsany v obžalobě se stal a že jej spáchal obžalovaný, který tímto svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zažalovaného přečinu. Obžalovaný svou obhajobu staví na tvrzení, že k poškozené přijel ze zadu, dodržoval bezpečnou vzdálenost, poškozená však nečekaně vybočila, přejela mu přes lyže, čímž si způsobila své zranění. Tuto verzi podpořil svou výpovědí svědek C [REDACTED] který byl od místa nehody vzdálen asi 15-20 metrů, ale k samotnému střetu se podrobněji nevyjadřoval. Uvedl, že poškozená patrně spadla poté, co přejela obžalovanému lyže. Dle soudu však takový průběh střetu popisovaný obžalovaným není technicky možný, tvrzení obžalovaného nemá ani podporu v ostatních provedených důkazech, stojí osamoceně, a soud proto obhajobě obžalovaného nemohl uvěřit. Soud má vinu obžalovaného prokázanou výpovědí poškozené, která okolnosti střetu popsala obdobně u hlavního líčení jako v přípravném řízení. Její výpověď je podpořena výpověďmi svědků - osob mladších 18 let, a to [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Všechny tyto dívky střet viděly a shodně jej popsaly. V jejich výpovědích se neobjevily žádné logické rozpory, pokud se jejich výpovědi lišily, pak jen v nepodstatných detailech. S jejich výpověďmi pak koresponduje výpověď svědka - osoby mladší 18 let - [REDACTED] a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

úřední záznam [REDACTED] [REDACTED], a dále listinné důkazy - protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, protokolu o ohledání věci s fotodokumentací a fotografie poškozené, situačního náčrtku, fotografií informačních tabulí a fotografiemi obžalovaného. V souladu s uvedenými výpověďmi je úřední záznam o podání vysvětlení W [REDACTED] B [REDACTED], R [REDACTED] H [REDACTED] a J [REDACTED] P [REDACTED], kteří popsali situaci po srážce. S výpovědí poškozené pak rovněž koresponduje znalecký posudek znalce [REDACTED]. Š [REDACTED] a lékařské zprávy, kterými má soud za prokázaný rozsah a druh zranění poškozené. Výši jejího nároku na náhradu škody má soud za prokázaný znaleckým posudkem a doloženými doklady. V dané věci tak není pochyb, že obžalovaný jako lyžař jel v prostoru dojezdu k vleku nepřiměřeně rychle, šusem, nedbal výstražných cedulí o tom, že by měl zpomalit, ze zadu přijel k poškozené, která ho neviděla, ani vidět nemohla, přešel jí lyže, narazil do ní, poté jel dál na lanovku, aniž by zastavil. Je zcela zřejmé, že obžalovaný nejel adekvátní rychlostí, neměl tak prostor vyhnout se kolizi s poškozenou. Soud má tak na základě provedených důkazů za zcela prokázané, že obžalovaný nedostal své obecné prevenční povinnosti počínat si tak, aby nedošlo ke škodě na zdraví jiného. Obžalovaný jako lyžař dále porušil i pravidla FIS, tedy závazné zásady Mezinárodní lyžařské federace upravující chování lyžařů a dalších osob, které se nacházejí na sjezdovkách, tedy ohrozil jinou osobu na sjezdovce a této osobě způsobil zranění s delší dobou léčení a omezením na obvyklém způsobu života.

28. Svým protiprávním jednáním obžalovaný porušil právem chráněný zájem společnosti na ochraně lidského zdraví ve smyslu normální tělesné i duševní funkce organismu. Pokud jde o subjektivní stránku, obžalovaný věděl, že porušením své povinnosti vyplývající ze zákona může porušit právem chráněný zájem, tedy způsobit těžkou újmu na zdraví, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že se tak nestane a že k těžké újmě na zdraví poškozené zdraví nedojde. Jednal tak zaviněně ve formě vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Společenská škodlivost jednání obviněného dosahuje takové intenzity, že ve smyslu ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku vůči němu nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, nýbrž je namístě užít proti němu prostředků trestněprávních. V daném případě se jedná o trestný čin ve smyslu § 13 odst. 1 tr. zákoníku, a to přečin podle § 14 odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, když způsobené poranění (kompresivní zlomenina třetího bederního obratle) je delší dobu trvající poruchou zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku.
29. Pokud obžalovaný ve svém odvolání uvádí, že by mělo dojít k jeho zproštění z obžaloby, neboť jeho trestná činnost nebyla dostatečným způsobem prokázána, tak podle názoru krajského soudu okresní soud dospěl k odůvodněnému závěru, že obhajoba obžalovaného byla vyvrácena výše uvedenými důkazy.
30. Z odůvodnění rozsudku okresního soudu vyplývá přiměřený popis a interpretace jednání obžalovaného, jehož vina byla prokázána na základě označených důkazů řádně provedených, hodnocených a interpretovaných okresním soudem tak, že jejich vlastní obsah nelze označit za extrémně rozporný se zjištěními, která z těchto důkazů soud následně vyvodil. Postup soudu prvního stupně v procesu dokazování a zjišťování skutkového stavu je dostatečný a krajský soud může označit celkový rozsah dokazování za naprosto dostačující ke zjištění skutkového stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.
31. Po zvážení argumentů uplatněných v odvolání dospěl krajský soud k závěru, že okresnímu soudu nelze vytknout neadekvátní užití trestněprávní kvalifikace jednání obžalovaného. Hlava pátá Listiny, čl. 6 Úmluvy v jeho trestní věci, ani čl. 14 Paktu neupravují úroveň jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení obviněného z trestného činu a na úrovni zákona je úroveň

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení obviněného z trestného činu, upravena v § 2 odst. 5 tr. řádu (srov. „Orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.“). Kritérium „důvodných pochybností“ zákonodárce blíže nevymezil, ani nevysvětlil a je tedy na obecných soudech, aby na základě hodnocení důkazů z hlediska jejich pravdivosti a důkazní hodnoty, dospěly k takové úrovni jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení. Dokonce ani Ústavnímu soudu nenáleží kontrolovat věcnou správnost takového procesu, ledaže by šlo o zřejmou svévoli nebo zřejmý omyl obecného soudu. Nic takového však v projednávané věci krajský soud nezjistil. Okresní soud v [REDAKCE] neměl na základě provedených důkazů pochybnosti o tom, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti kladené mu za vinu, a proto prostor k aplikaci zásady „v pochybnostech ve prospěch“ nebyl dán.

32. K osobě obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný má jeden záznam v rejstříku trestů (účasten amnestie), ani žádný záznam o přestupku. Pracuje jako [REDAKCE].
33. Při úvahách o trestu hodnotil soud povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, jakož i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob jeho života a možnosti jeho nápravy. Soud dále zohlednil chování obžalovaného po činu a přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud jako polehčující okolnost shledal dosavadní bezúhonnost obžalovaného. Podle § 38 odst. 1, 2 tr. zákoníku je nutno trestní sankce ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele a tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při úvaze o druhu a výměře trestu ukládaného obžalovaného vycházel soud důsledně z ustanovení § 39 tr. zákoníku a dospěl k závěru, že nápravy obžalovaného může být v daném případě dosaženo uložením trestu nespojeného přímo s omezením jeho osobní svobody. Obžalovanému tak byl i s ohledem na výši způsobené škody uložen peněžitý trest v částce 25.000 Kč, tedy 200 denních sazeb po 125 Kč, a pro případ, že by tento nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, uložil soud podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému trest náhradní, a to 2 měsíce odnětí svobody. Uložený trest má soud za odpovídající všem hlediskům včetně hledisek individuální i generální prevence.
34. Na základě shora uvedených skutečností, pak podle názoru krajského soudu uložený trest odpovídá charakteru trestné činnosti, míře narušení obžalovaného, jeho osobním poměrům i hlediskům individuální a generální prevence.
35. V adhezním řízení soud rozhodoval o nároku na náhradu škody. K trestnímu řízení se připojila poškozená J. [REDAKCE] Č. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], s částkou ve výši 152.562 Kč. Krajský soud souhlasí s argumentací obžalovaného K. [REDAKCE] S. [REDAKCE], neboť z čl. 60 trestního spisu vyplývá, že jmenovaná poškozená učinila návrh uložení povinnosti k náhradě škody dne [REDAKCE], přičemž neuvádí žádnou částku, se kterou by se připojila s nárokem na náhradu škody, naopak uvádí, že není schopna způsobenou škodu vyčíslit. První hlavní líčení se konalo dne [REDAKCE], (čl. 274), kde i v protokole o hlavním líčení je uvedeno, že se jmenovaná poškozená s nárokem na náhradu škody připojila, částku dosud neuvedla. První konkrétní připojení se s nárokem na náhradu škody je z [REDAKCE]. Za takové situace okresní soud měl ve smyslu § 206 odst. 4 per analogiam rozhodnout, že jmenovaná poškozená v této fázi trestního řízení už nemůže uplatňovat nárok na náhradu škody, což však neučinila. To vyplývá z ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kde je mimo jiné uvedeno, že poškozený je oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit škodu, jež byla trestným

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

činem způsobena. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování (§ 206 odst. 2 tr. řádu). Za této situace Krajský soud v [REDAKCE] z podnětu odvolání obžalovaného pouze ve smyslu § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu zrušil výrok o náhradě škody týkající se poškozené J. Č. [REDAKCE] a s ohledem na výše citované, kdy podle názoru krajského soudu nemělo být poškozené J. Č. [REDAKCE] za stávající situace umožnit uplatňovat nárok na náhradu škody. Z těchto důvodů Krajský soud v [REDAKCE] ani nerozhodoval ve smyslu § 265 tr. řádu o odkazu poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu. V ostatních výrocích shledal rozsudek soudu I. stupně správný.

36. Naproti tomu poškozená [REDAKCE] pojišťovna [REDAKCE], IČ [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody s částkou ve výši 151.689 Kč. Soud tyto nároky prokázané listinnými důkazy v plném rozsahu uznal a obžalovanému uložil povinnost dle § 228 odst. 1 škodu v uvedené výši nahradit. Krajský soud se s tímto výrokem ztotožnil, když neshledal i přes odvolací námítky obžalovaného žádné spoluzavinění poškozené na vzniklém poranění.

37. Proto krajský soud rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 4. prosince 2018

JUDr. Jiří Mádr, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].